

LOKVANJ

LOKVANJ - Šolsko glasilo učencev OŠ Ljudski vrt Ptuj

Številka: 2

Letnik: 23

Šolsko leto: 2020/2021

Mentor: dr. David Bedrač

Oblikovanje: Matej Sužnik

Naklada: 600 izvodov

Urednica: Pia Klasinc

Uredniški odbor: Nik Bombek,

Tjaša Gabrovec, Lara Kramar,

Lea Tjaša Pulko

Pa je za nami še eno uspešno in poučno, čeprav nekoliko posebno leto ...

Znanja nismo prejemali le v šoli, temveč tudi od doma, na daljavo. Pridobili smo nove izkušnje in se, tako učenci kot tudi učitelji, spopadali z različnimi izzivi, ki nam jih je povzročila »korona kriza«.

Kljub delu od doma pa smo imeli številne športne, kulturne, tehniške ter naravoslovne dneve, kar izkazujejo tudi bogate strani našega letošnjega zadnjega Lokvanja, v katerem si lahko preberete veliko zanimivega.

Kmalu bo napočil tisti odločilni, zadnji dan pouka!

Devetošolci se bomo z dvignjenimi glavami povzpeli v srednje šole in se spominjali lepih trenutkov, ki smo jih preživel v Osnovni šoli Ljudski vrt.

Zahvaljujem se vsem učiteljicam in učiteljem za nepozabnih devet let. Vam, dragi bralci, pa želim poučno branje.

In vesele počitnice!

Pia Klasinc, 9. c (glavna urednica)

OBVESTILO UČENCEM IN STARŠEM

Prvi šolski dan: 1. september 2021

1. razred:

ob 9⁰⁰ v jedilnici

2. do 5. razred:

ob 8³⁰ v atriju šole

6. do 9. razred:

ob 8¹⁵ v atriju šole

V primeru slabše epidemiološke slike bo prišlo do sprememb, o katerih boste obveščeni na šolski spletni strani in z objavo obvestila na vratih šole.

Iz vsebine:

Intervju z gospo ravnateljico	2
Šola na daljavo	3
Ekostrani	5
Športne strani	7
Kulturne strani	12
Kulturni faci	15
Tehniške strani	18
Turistična tržnica	21
Šolska skupnost	22
Naj učiteljica meseca	23
Slovo devetih razredov	24

INTERVJU Z GOSPO RAVNATELJICO

»TISTI, KI PREVEČ GLEDA NAZAJ, LAHKO PADE NAPREJ!«

Ali vam je bilo letos težje voditi šolo kot v preteklem šolskem letu?

Šolsko leto, ki ga zaključujemo, je bilo posebno zaradi korone, ki je prizadele ves svet in se dotaknila tudi nas. Postoriti je bilo treba veliko, da je lahko pouk potekal, kolikor se je le dalo po načrtu. Bilo je drugače. Mogoče na trenutke res tudi težje, predvsem zaradi vseh dodatnih reči, s katerimi smo se srečevali. A smo zmogli opraviti tudi to.

Kakšen se vam zdi sistem šolanja, ki ga izvajamo pri nas?

Mislim, da imamo v Sloveniji dober šolski sistem, ki je dostopen vsem otrokom enako, kar se mi zdi zelo pomembno – in na to smo lahko kar pošteno ponosni!

Kaj pa učitelji – so bili v tem šolskem letu bolj obremenjeni?

V tem šolskem letu je bila posebnost ta, ko smo delali od doma, praktično ni bilo več običajnega delovnega časa, ampak smo delali od jutra do večera. Tudi učenci in starši ste mnogokrat učiteljem pisali še v večernih urah. Smo pa se zavedali, da je naše delo pomembno in da je treba postoriti veliko stvari, da bi učni proces tekel karseda nemoteno.

Katera dejanja učencev ali učiteljev vas najbolj "razjezijo"?

Od učiteljev pričakujem, da svoje delo opravijo na resnično visoki profesionalni ravni in da znajo učence navdušiti za šolsko delo. Pri učencih pa sem najbolj žalostna, ko vidim, da se medsebojno žalijo, so drug do drugega agresivni ... Želim si namreč, da bi se pri vseh razvile vrednote spoštovanja, strpnosti in znanja, ki so seveda tudi vrednote naše šole.

Kako bi se vedli vi, če bi bili otrok v teh nenavadnih časih?

To vprašanje je kar zahtevno, saj smo ljudje velikokrat lahko pametni o situacijah, v katerih nismo. Moram pa priznati, da sem bila sama kot učenka pridna, da sem se pošteno učila, opravila vse svoje naloge ... Sem pa včasih znala tudi kakšno ušpičiti.

Verjamem pa, da bi se v teh časih počutila podobno kot vi, vendar bi se verjetno vseeno poskusila potruditi in čim več narediti po svojih najboljših močeh.

Ali se pogosto ozrete po »dobrih starih« dneih, pred to situacijo z virusom, ko nam ni bilo potrebno biti zaprti v svoje domove in omejeni na tisoč in en način?

»Tisti, ki preveč gleda nazaj, lahko pade naprej!«

Osebnostno mislim, da objokovanje dobrih starih časov ni ravno učinkovita pot v življenju, saj nas lahko hitro pahne v žalost. Živeti je treba v sedanjosti!

Verjamemo, da je tudi vam, kot ravnateljici, včasih težko. Pred vami so včasih zahtevne odločitve in odgovornosti. Kako se prebijete skozi tiste res najzahtevnejše dneve?

Zdi se mi, da je zelo pomembno, da to, kar počnemo v življenju, počnemo z nekim veseljem in neko odgovornostjo, saj je pot pri tem veliko lažja. Le redko se srečam s tem, da dela ne bi želela opraviti.

Ko nekaj počneš s srcem, so zadeve mnogo lažje.

Ali bo korona kriza pustila dolgotrajne posledice na otrocih naše šole?

Zagotovo bo v našem spominu to ostalo kot neko obdobje, ki nam ni bilo všeč in nas je omejevalo. Če pa se poskušamo iz tega naučiti tudi kaj dobrega, nam bo to, kar smo se v tem obdobju naučili, v življenju kasneje prišlo prav.

Pogovarjala sta se:

Taja Gabrovec in Nik Bombek, 7. c

ŠOLA NA DALJAVO

Velik del šolskega leta, ki se izteka, smo se učili tudi na daljavo. Tako so šolo na daljavo opisali učenci iz 2. a ...

Ni mi bilo všeč, ker nisem sedela v učilnici in nisem slišala navodil in razlage učiteljice. Všeč so mi bila video srečanja, ker sem videla sošolce in učiteljico. (Neža Bauman)

Najbolj so mi bile všeč video konference, ker sem videl svoje prijatelje. (Anže Pivec)

Všeč mi je bilo, ker sem z delom lahko hitro zaključil. Z bratcem sva naredila velikega robota. Kljub vsemu sem želel v šolo, ker zvočniki včasih niso dobro delali. (Filip Jaroš)

V šoli na daljavo mi ni bilo všeč, ker se nisem mogla igrati s prijatelji. Sem pa bila vesela, da smo se videli preko video konferenc. (Lia Krajnc)

V šoli na daljavo mi je bilo super, ker mi je pomagal Teodor. (Gregor Murko)

Šola na daljavo mi je bila težja. Ker je mamica morala v službo, sem bil pri sestrični. (Matic Baum)

V lepem spominu mi je ostal športni dan z družino. Kolesarili smo okrog Ptujskega jezera. Na poti smo se ustavili pri prijatelju. Prekolesarili smo 18 kilometrov. Še sreča, da se nisva z bratom zapeljala v Dravo. (Filip Prelog)

Šola na daljavo mi ni bila všeč, ker sem pogrešal prijatelje. Bilo pa mi je všeč, ker smo se videli na video konferenci in ker sem končal, ko sem želel. Vesel sem bil tudi, ko smo se na video srečanjih igrali. (Patrik Lenart)

Učiteljica Jožica Kozel z učenci 2. a

EKOŠOLANI

PESTRE AKTIVNOSTI EKOŠOLE

Tudi v letošnjem letu smo se v okviru Ekošole trudili delovati na področju ekologije. Skrbeli smo za ekološko ozaveščanje in opozarjali na ekološke probleme. Urejali smo šolski ekokotiček in obeleževali pomembnejše datume, varčevali z vodo in energijo. Pri ekokrožku in v oddelku podaljšanega bivanja smo izdelovali izdelke iz naravnih in odpadnih materialov ter skrbeli za ločeno zbiranje odpadkov.

Epidemija Covid-19 je krepko posegla v delovanje šol, zato nam vseh zastavljenih projektov ni uspelo izpeljati.

Sodelovali pa smo v tekmovanju *Ekokviz*. Ta je letos zaradi epidemije in šolanja od doma potekal po spremenjenih pravilih. Učenci so tekmovali posamezno, v svoji starostni skupini, in ne kot ekipa. Petim učencem naše šole se je uspelo uvrstiti na državno tekmovanje, ki je potekalo četrtega marca. Osvojili so eno srebrno in dve bronasti priznanji.

V oddelku podaljšanega bivanja so učenci sodelovali v projektu *Ekobranje za ekoživljenje* in se tako seznanili z literaturo z ekološko obarvanimi temami. Ob poslušanju in prebiranju knjig so ustvarjali z različnimi materiali.

Sodelujemo tudi v projektu *Hrana ni za tjavendan* in si skozi celo šolsko leto prizadevamo zmanjšati količino zavržene hrane. Prav tako sodelujemo v projektu *Šolska VRTilnica*, v okviru katerega učenci pridobivajo nova znanja in spretnosti ter pod vodstvom mentorice skrbijo za šolski ekovrt.

Ob koncu šolskega leta si želimo izpeljati še akcijo zbiranja odpadnih oblačil in učence spodbuditi k odgovornemu ravnanju z rabljenimi in odsluženimi oblačili po načelih: zmanjšaj – ponovno uporabi – recikliraj! S to akcijo bi sledili ciljem projekta *Ne zavrzi oblek, ohrani planet!*

Mentorici

Mateja Prša in Mateja Pešaković

EKOBRANJE ZA EKOŽIVLJENJE

V podaljšanem bivanju smo prebrali veliko knjig z ekološko tematiko.

Prebirali smo vsebine o naravi in odpadkih v Cicibanu in reviji Modri Jan. Najbolj priljubljeni zgodbi sta bili *Mavrična ribica* (M. Pfister) in *Kdo je napravil Vidku srajčico* (F. Levstik).

Učenci so na to temo z veseljem ustvarjali, predvsem, zato ker smo uporabili drugačne materiale – ovitke čokoladic in ostanke blaga.

Ogledate si lahko naš skupinski izdelek 2. c *Mavrična ribica*

in izdelek Lucije Firbas iz 2. c *Kdo je napravil Vidku srajčico*.

Mentorica: Lidija Šošter

ŠPORTNE STRANI

ŠPORTNI FACI

V tokratni rubriki Športna faca predstavljamo dva uspešna nogometaša, ki že dosegata lepe rezultate.

TAI PRINC

Na kratko se predstavi ...

Sem Tai Princ iz 6. a. V prostem času se ukvarjam z nogometom.

Kdo te je navdihnil za ta šport?

Nad tem športom sem se nekako navdušil sam. Zanj se zanimam že od malega.

Kje in kolikokrat tedensko treniraš?

Treniram v Mariboru. Na teden imamo štiri treninge in eno tekmo ali pa tri treninge in kar dve tekmi.

Kaj te najbolj veseli pri treningih nogometa?

Pri treningih mi je na koncu najbolj všeč igra.

Kako se počutiš kot športna faca?

Ko sem izvedel, da sem izbran za športno faco, sem bil zelo vesel!

JAKA ROBIN

Na kratko se predstavi ...

Sem Jaka Robin in tudi jaz obiskujem 6. a. V prostem času rad igram nogomet – za nogometni klub Aluminij.

Kdo te je navdihnil za ta šport?

Za ta šport me je navdihnil moj oče.

Kolikokrat tedensko treniraš?

Treniram od štiri- do petkrat tedensko.

Kaj te najbolj veseli pri treningih nogometa?

Pri nogometu me najbolj veseli igra.

Kako si se počutil, ko si izvedel, da si izbran za športno faco?

Bil sem vesel in počutil sem se prijetno in zelo posebno.

Pogovarjala se je: Lara Kramar, 9. c

POMLADANSKI POHOD (NA DALJAVO)

V PONEDELJEK POPOLDAN SMO SE ODPRAVILI NA POHOD ČEZ MESTNI VRH. ŠTARTALI SMO PRI NAŠEM BLOKU IN ŠLI MIMO KNEZOVEGA RIBNIKA PO GOZDNI POTI TER SE POVZPELI NA GRİČ GOMILA, KJER SMO POJEDLI MALICO. NATO SMO ŠLI MIMO HIŠE MOJEGA PRIJATELJA LUKA. TO MI JE BILO VŠEČ, SAJ SVA SE VIDEALA IN POIGRALA. POT SMO NADALJEVALI MIMO RIMSKEGA TABORA SKOZI NASELJE BRATJE REŠ IN NATO PRISPELI DOMOV. HODILI SMO TRI URE IN PREHODILI DEVET KILOMETROV.

LUKA LAPI, 1. A

USPEŠNI MLADI ŠAHISTI

Prepoznate figuro? Ali morda katero od oseb na fotografiji?

Če oboje povežemo skupaj, dobimo **državne šolske ekipe prvake** Republike Slovenije **v šahu** za leto 2020/2021 (do 12 let). Učenci 5. c razreda so si ta laskavi naslov priigrali v sredo, 21. 4. 2021. Igrali so preko računalnika na spletni strani lichess.org.

V finalu je bilo 72 igralcev in 19 ekip. Odigranih je bilo 9 partij. Zmagala je ekipa **OŠ Ljudski vrt Ptuj**, ki so jo zastopali: Tilen Kovačec, Mihael Kukovec, Anej Levanič in Jure Stojanovič – pod mentorstvom gospoda Danila Polajžerja.

Posamično so fantje zasedli: Tilen 3., Mihael 16., Anej 24. in Jure 59. mesto.

Naša šahovska ekipa je prav posebna, saj vsi učenci obiskujejo isti oddelek in se večkrat izkažejo kot »dobitna kombinacija«!

Zagotovo gre velika zahvala tudi mentorju Danilu Polajžerju, ki svojim igralcem stoji ob strani in jih nenehno spodbuja.

Bravo fantje. Le tako naprej, novim zmagam naproti! Čestitamo!

POGOVOR Z DRŽAVNIMI PRVAKI

Kdo vas je navdušil za šah in kako?

Jure Stojanovič: Navdušil me je dedek, ko sem bil pri njem na obisku in me je učil, kako se premikajo figure.

Tilen Kovačec: Za šah me je navdušila moja starejša sestra Tajda. Začela je obiskovati šah v naši šoli. Doma je vadila na tak način, da sem bil njen nasprotnik. Na živce mi je šlo, ker me je zmeraj premagala.

Mihael Kukovec: Navdušila me je moja babica, ker je z mano igrala šah pri mojih petih letih.

Anej Levanič: Moj ati, saj je znal igrati šah in me je vedno premagoval, zato sem začel trenirati.

Koliko časa že igrate šah?

Jure Stojanovič: Šah igram že tri leta in pol.

Tilen Kovačec: Šah igram tri leta.

Mihael Kukovec: Šah igram že skoraj tri leta.

Anej Levanič: Približno tri leta in pol.

Navedite nekaj svojih dosežkov ...

Jure Stojanovič: Bil sem trikrat tretji in dvakrat drugi na šolskem tekmovanju.

Tilen Kovačec: Največji dosežek sem doživel leta 2020, ko sem postal državni prvak do 10 let v počasnem šahu in državni podprvak v hitropoteznem šahu. Med večjimi dosežki so tudi zmaga do 10 let na Mednarodnem šahovskem turnirju na Madžarskem (2019) in zmaga na največjem mladinskem turnirju v Sloveniji (HOOD burger turnir 2020 Ljubljana) do 10 let.

Mihael Kukovec: Doma imam 8 medalj – eno zlato, tri srebrne in štiri bronaste medalje.

Anej Levanič: Že kar dosti dosežkov smo osvojili in velikokrat smo bili prvi.

Kdo je vaš vzornik?

Jure Stojanovič: Moj dedek, ki že igra šah od mladih let.

Tilen Kovačec: Moj vzornik je Hikaru Nakamura, ameriški igralec šaha in svetovni podprvak. Igra »napadalni« šah in v tem ga posnemam.

Mihael Kukovec: Tudi moj vzornik je Nakamura.

Anej Levanič: Moj vzornik je Kapablanka.

Koliko časa dnevno ti vzame trening šaha?

Jure Stojanovič: Po navadi mi vzame okoli uro in pol.

Tilen Kovačec: Šaha ne igram vsak dan. Tedensko, lahko rečem, skupno, tudi več kot 10 ur.

Mihael Kukovec: Trening šaha mi na dan približno vzame dve uri.

Anej Levanič: Približno dve uri na dan.

Opišite svoje občutke ob novici, ko ste postali državni prvaki?

Jure Stojanovič: Bil sem zelo vesel in presenečen, da smo zmagali.

Tilen Kovačec: Zelo smo ponosni in veseli, da tako »razturamo« v šahu.

Mihael Kukovec: Ko sem izvedel, da smo državni prvaki, sem bil zelo vesel. Nisem mogel verjeti, da smo bili prvi v DRŽAVI!

Anej Levanič: Bili smo zelo veseli, da smo dosegli tak uspeh!

Prispevek in intervju je pripravila učiteljica Mateja Kelner

SPRETNOSTNA VOŽNJA NA KOLESU

V četrtek, 15. 4. 2021, smo šli v Ljudski vrt na spretnostno vožnjo. V šoli smo si vzeli kolesarske čelade, ovire za poligon in kolesa. V Ljudskem vrtu smo se postavili v vrsto. Najprej so peljali prvi štirje. Vzeli so kolesa, si dali kolesarske čelade na glavo in odpeljali po igrišču. Morali so nakazovati smeri in gledati nazaj. To smo morali narediti tudi mi, ki smo bili za njimi.

Končno sem bila na vrsti tudi jaz. Vzela sem si premalo kolo, ker ni bilo drugega. Ob prvem poskusu me je bilo malo strah. Mislila sem, da mi ne gre gledanje nazaj, ker tega nisem ravno veliko vadila. K sreči z nakazovanjem smeri in pogledom nazaj nisem imela veliko težav. Pri naslednji vožnji sem vse že dobro obvladala.

Nato smo skupaj z učiteljem postavili spretnostni poligon.

Spet so najprej šli prvi štirje, potem pa mi. Ko so vsi odpeljali, smo šli še enkrat. Moja vožnja po spretnostnem poligonu ni bila najboljša. Podrla sem kar nekaj spretnostnih ovir. Pri drugem poskusu mi je šlo že veliko bolje.

Ko smo vsi odpeljali skozi, smo odnesli čelade, ovire in kolesa nazaj v šolo. Tako se je naša spretnostna vožnja zaključila.

V naslednjih dneh nas čaka prava vožnja v prometu. Po uspešno opravljeni vožnji bomo dobili kolesarske izkaznice. Tega si res zelo želim!

Lana Vrabelj, 5. a

ŠPORTNI DAN

Zjutraj smo se zbudili in pripravila sem limonin napitek. Vsi smo bili zelo kislih obrazov. Nato sem pripravila zdrav zajtrk: kosmiče z jogurtom in s svežim sadjem. Brat Tilen pa je medtem zgnetel testo, ki smo ga dali vzhajati, medtem ko nas ni bilo.

Nato smo se toplo oblekli, v nahrbtnik smo dali toplo limonado in naš pohod se je začel. Najprej smo šli v gozd, kjer smo se razgibali. Vsak je pokazal 5 različnih vaj. Pot smo nadaljevali skozi Žabjak do Kicarja in nato nazaj proti Podvincem in nato proti domu.

Vmes smo srečali le malo ljudi, več je bilo živali.

Domov smo prišli do kosti premraženi, zato smo si hitro zagreli pasulj, ki smo ga skuhalo že včeraj. Tilen je razvaljal testo, jaz pa sem ga napolnila, zvila in nastali so krasni rogljički (polnjeni z Nutello in marmelado).

Vesela sem bila tudi pohvale učiteljice za krasno preživet, športno obarvan dan. Res sem z veseljem in zadovoljstvom

prebirala te

pohvalne

vrstice o

poteku družinskega športnega dne.

Tiara Črešnik, 4. b

KULTURNE STRANI

MEDNARODNA RAZISKAVA PIRLS

V ponedeljek, 24. maja 2021, smo učenci 4. b in 4. c Osnovne šole Ljudski vrt Ptuj sodelovali v mednarodni raziskavi bralne pismenosti – PIRLS.

V raziskavi sodelujejo učenci iz različnih šol in držav. Mi smo zastopali Slovenijo. Delo je potekalo v naši učilnici. Nismo pisali na liste, temveč smo vse naloge reševali na računalnikih.

Najprej so nam razložili, kako uporabimo marker in drsnik ter kako odgovorimo na vprašanja. Ko smo se to naučili, smo lahko začeli.

Test je bil sestavljen iz treh delov. V prvem in v drugem delu smo morali prebrati zgodbo ali spletno stran, nato pa odgovoriti na vprašanja. Dobili smo različna besedila in naloge. V tretjem delu pa smo morali izpolniti vprašalnik o sebi. Na koncu pa smo prejeli vprašalnik, ki so ga morali rešiti naši starši.

Iva in Iza, 4. c

IN KAKO SMO SE POČUTILI?

Na začetku me je bilo malo strah, ker nisem vedela, kako bo to potekalo. Ob reševanju pa sem se zabavala. (Iva)

Zgodbi, ki sem jih dobila, sta govorili o Črnilopivcu in o pasmi konj. Prva zgodba je imela 16 vprašanj druga pa 15. (Iza)

Všeč mi je bilo, ker smo delali na računalniku. (Andja)

Bilo je zanimivo in zabavno. (Ajan)

Bilo mi je všeč, ker smo delali na računalnikih. Ni me bilo strah, ker sem vedel, da ni za oceno. *(Bor)*

Naloge so bile zanimive in zabavne. Zelo sem se zabaval. *(Mark)*

Zelo je bilo »fajn«. Druga naloga mi je bila res všeč. *(Luka)*

Potrudil sem se in dal vse od sebe. Vesel in ponosen sem, da sem sodeloval. *(Tilen)*

Članki so bili zanimivi in poučni. *(Živa)*

Izvedel sem veliko novega in zanimivega. *(Martin)*

Izvedel sem, kdo je izumil zmaje. Na koncu me je malo zaskrbelo. *(Tai)*

Nekatere naloge so bile težke in bilo me je malo strah. *(Mai)*

Bilo mi je zelo všeč, saj smo reševali zabavne naloge. Šlo mi je zelo dobro. *(Tia)*

Bilo mi je všeč, a težave sem imela pri enem vprašanju, ker nisem razumela nekaj besed. *(Vlera)*

Na koncu raziskave smo morali izpolniti še vprašalnik, v katerem so bila različna vprašanja, odgovori pa so morali biti resnični, iskreni. V takšni zanimivi raziskavi sem sodelovala prvič. Pri delu sem uživala, bila sem povsem brez strahu in sproščena. *(Zala)*

Učenci 4. c z mentorico Valerijo Čuš

NO, LE POVEJ SVOJE MNENJE!

Letos sem se udeležil literarno-kritičskih delavnic z naslovom *No, le povej svoje mnenje*, ki so se odvijale 17., 18., 19. in 26. maja 2021. To so delavnice, pri katerih izvemo veliko o literarni kritiki nasploh – kako jo napisati in kaj mora kvalitetna kritika vsebovati. Nekateri pa so na delavnicah morda dobili navdih, da tudi sami v prihodnje napišejo kakšno pesem ali pripoved.

Z našo literarno-kritičsko »ekipo« se zaradi trenutnih razmer nismo mogli dobiti v živo, zato so delavnice potekale digitalno. Vodil jih je dr. David Bedrač.

Med delavnico smo prejeli tudi različne naloge, kot so: podajanje mnenja na določeno literarno delo, predstavljane svojega literarnega dela, o katerem je nato drug udeleženec podal svoje mnenje. Na koncu delavnic smo imeli en teden časa, da smo napisali kritike na poljubno literarno delo. Sam sem izbral pesem Špele U., s pesniškega portala Pesem.si, odlomek kritike pa lahko preberete v nadaljevanju.

Naučil sem se tudi, da beseda kritika ni samo negativna, kot si jo mnogi predstavljajo. Delavnica je bila res zabavna in poučna. Takšnih vrst delavnic bi moralo biti veliko več. Ni mi žal, da sem se prijavil!

KRITIKA PESMI ŠPELE U

(odlomek)

Avtorica Špela U. je pisala pesem o današnjem dnevu. Pesmi je podelila naslov *Danes*, ki je kratek, jedrnat in izviren. Pesem je sestavljena iz ene daljše in ene krajše kitice. Celotni kitici sta lepo oblikovani. Vsi verzi so ob pravilnem trenutku zaključeni ter razdeljeni. Avtorica je v tej pesmi uporabila zanimive besede in besedne zveze. Izrazila je tudi svoja čustva v kombinaciji dveh verzov. Ta sta: »Kot prazen panj« in »požiram vso lepoto skrivnostne narave«. Avtorica se ni odločila, da bi uporabljala narečni jezik ali pa kakšne besede, ki so jih pogosteje uporabljali naši predniki, temveč je pisala v knjižni slovenščini, kar se zelo dobro poda, k sami vsebini pesmi. Rime niso prisotne, a za ta način pesnjenja tudi niso potrebne.

Obseg te pesmi je ustrezen, saj je avtorica izrazila glavne lastnosti tega dneva. V primeru, da bi avtorica nadaljevala s pesmijo, bi verjetno dobili občutek, da je nekaj na silo dodano. V pesmi je omenila eno žival, in to je: kukavica. In sicer v takšnem kontekstu: »Drobna brezskrbna kukavica opazuje liste cvetoče jablane«.

Pesem se odvija v naravi. A če si besedilo malce večkrat preberemo, ugotovimo, da jo ravno s tega vidika lahko vsak drugače doživlja. Nekateri si predstavljajo, kako so na travniku, polnem cvetlic, drugi pa imajo v mislih npr. miren gozd, v katerega prodirajo sončni žarki. Pri dogajalnem času se pojavi enaka zgodba, saj si lahko eni domišljajo jutro, drugi pa npr. opoldan – in ta stil pisanja je res izvrsten, saj si lahko vsak človek predstavlja neko svojo zgodbo. Ritem je umirjen in sproščen.

Če bi mene vprašali, pri pesmi ne bi nič spremenil. Ob branju sem užival, se sprostil in celo dobil kurjo polt. Pesem bi priporočal predvsem odraslim bralcem.

Jure Škamlec, 7. c

KULTURNI FACI

Tokrat smo za Kulturni faci izbrali dva odlična mlada glasbenika. Lenja Plajnšek je izvrstna violinistka, ki že tudi piše in ustvarja lastne skladbe, Martin Kelc pa uspešno izvablja zvoke iz roga. Več pa sta predstavila v svojih odgovorih ...

LENJA PLAJNŠEK

Za začetek se predstavi ...

Sem Lenja Plajnšek. Stara sem 14 let in obiskujem Konzervatorij za glasbo in balet v Mariboru.

Kdaj si začela igrati violino?

Violino sem želela igrati že pri štirih letih, vendar sem se v glasbeno šolo lahko vpisala komaj pri sedmih. Zdaj jo igram že osmo leto.

Ali si že napisala kakšno svojo skladbo?

V prostem času se veliko ukvarjam z glasbo, saj pišem tudi svoje skladbe. Zdaj jih je nastalo že nekaj, ena skladba pa je bila izvedena na številnih nastopih, v festivalni dvorani v Ljubljani, enkrat tudi v Nemčiji, poučevali pa so jo tudi na mednarodnem tečaju za violino.

Kakšni so tvoji cilji za prihodnost?

Moji cilji za prihodnost so, da bi v času izobraževanja pridobila čim več znanja različnih učiteljev in bi enkrat tudi sama poučevala ter da bi postala solo violinistka.

Kaj ti je pri igranju violine najbolj všeč?

Najbolj mi je všeč to, da lahko odkrivam različne zvoke in da lahko uporabljam različne tehnike igranja.

MARTIN KELC

Na kratko se predstavi ...

Sem Martin Kelc, zelo rad igram rog in obiskujem 4. c razred.

Kdaj si začel obiskovati glasbeno šolo?

Pri treh letih sem začel hoditi v predpripravnico, v glasbeno šolo pa hodim že štiri leta.

Kdo te je navdihnil za igranjem roga?

Prvič sem slišal rog na nastopu mojega učitelja in bila je ljubezen na prvi pogled. Imam pa tudi talent.

Ali imaš pred nastopom kaj treme?

Malo mi je nerodno, vendar mislim, da imamo vsi malo treme pred nastopi. Ko sem pa na odru in začnem igrati, pa zelo uživam.

Ali si vesel, da si bil izbran za kulturno faco?

Ja, zelo!

Pogovarjala se je: Pia Klasinc, 9. c

ODMEVI MED PLATNICAMI

V času korone, šolanja na daljavo in vsesplošne zmede, je vsaka pozitivna novica dobrodošla. Zelo veseli in ponosni smo bili tudi, ko smo izvedeli, da je bivši učenec naše šole, Sandro Čeh, ki trenutno obiskuje 1. letnik Gimnazije Ptuj, izdal svojo e-pesniško zbirko z naslovom *Odmevi med platnicami*. Po dolgem času trdega dela mu je to končno uspelo. Povezavo do nje lahko najdete na spletni strani šole. Ustvarjal je pod mentorstvom pesnika in našega učitelja dr. Davida Bedrača. Pesniško zbirko pa plemenitijo tudi likovna dela naših učenk 9. c, Eme Dokl in Sofije Van Cauteren. Čeprav Sandro ni več učenec naše šole se je odzval na intervju in to nas zelo veseli ...

Kdaj si se odločil, da boš izdal pesniško zbirko in kdo te je pri ustvarjanju najbolj podpiral?

Zbirko sem pričel ustvarjati s prihodom v deveti razred osnovne šole, čeprav sem v končnem izboru veliko večino začetnih, manj dodelanih pesmi izločil. Zmeraj sem zelo rad pisal, a šele po predlogu učitelja dr. Davida Bedrača o izdaji lastne pesniške zbirke sem dobil idejo in navdih za pospešeno ustvarjanje. S predlogi in koristnimi komentarji so mi rade volje pomagali tudi doma.

Kako dolgo je potekal postopek urejanja in končnega oblikovanja e-pesniške zbirke? Je bilo naporno zraven pesništva in priprave zbirke opravljati še šolske obveznosti?

Po letu in pol pesnjenja sem dela dokončno uredil in izločil tista, ki mi niso bila všeč. Pri tem mi je ves čas pomagal tudi učitelj David Bedrač, s katerim sva predebatirala pesmi na oblikovni in

vsebinski ravni. On je knjigo tudi vsebinsko uredil in napisal spremno besedo. Oblikovanje pa je, zahvaljujoč pomoči učiteljice Darje Polner in izvrstnih ilustratork, potekalo zelo hitro in tekoče, zbirka pa je bila dokončana in objavljena marca. Čas za ustvarjanje sem zmeraj našel. Običajno je prišel spontano, nenačrtovano, sploh v obdobju karantene, ko sem lahko ob precej razredčenem planu ocenjevanj in fleksibilnem urniku, v svoj pesniški svet vstopil praktično kadarkoli sem želel.

Kako dolgo pa že pišeš pesmi? Ali ustvarjaš tudi kakšno drugo zvrst?

Prve resne pesmi so nastale v tretjem razredu osnovne šole, čeprav se spomnim, da sem za pero prijel že prej. Vse od takrat je bila prav poezija tista, ki mi je omogočala umetniško izražanje – nikoli proza ali dramatika. Pred kratkim sem se odločil, da bom to spremenil! Zadal sem si cilj, da sestavim napeto in doživeto zgodbo, proučim lastnosti in značilnosti žanra ter v sproščenem, umirjenem tempu napišem kriminalni roman. Ker si z epiko nisem tako blizu, je to bolj strel na slepo. A tudi če zgrešim, vem, da se bom pri ustvarjanju zabaval in to je tisto, kar zares šteje.

V e-pesniški zbirki lahko zasledimo tudi pesmi z zelo izvirnimi naslovi in še bolj izvirno vsebino. Kako si prišel do idej in kje si našel navdih?

Običajno je ideja kar prikorakala predme, navdihnili jo je dogajanje okoli mene. Da mi zamisel ne bi zbežala proč, sem vsako idejo skrbno shranil v poseben spominski predalček, nato pa, ko se je nabralo dovolj materiala, zbrane misli družno zilil na papir.

***Odmevi med platnicami* je kar obsežna pesniška zbirka. Ali si kdaj ostal brez idej, navdiha? Si imel kdaj tako imenovani »writer's block«?**

Seveda, večkrat. Takrat sem si pomagal z različnimi, po večini ne preveč učinkovitimi metodami. Pesem *Tigrovo gnezdo*, ki je nisem uvrstil v finalni izbor, je na primer nastala tako, da sem v stilu Georga Harrisona prosto listal po knjigi in se v popolnoma naključnem trenutku ustavil. Upesnil sem prvo besedo, ki sem jo zagledal na ustavljeni strani, a s produktom miselnega eksperimenta nisem bil zadovoljen. Takrat se mi je porodila odlična ideja in nastalo je delo, ki je govorilo o mojem brezupnem listanju po knjigi. Ideje, ki so vzcvetele tako spontano, so se na koncu zmeraj izkazale za neprimerljivo boljše. Sicer pa me je bolj kot iskanje motivov, mučilo iskanje izvirnih oblik in drugačnosti. Prav zato številna dela odstopajo, s čimer ubijajo dolgočasno monotonost.

Pogovarjala se je: Lea Tjaša Pulko, 9. c

TEHNIŠKE STRANI

TEHNIŠKA FACI

Blaž Filipič Mernik in Luka Kramberger sta dva uspešna mlada tehnika in modelarja, ki sta na tem področju zelo aktivna. Zastavili smo jima nekaj vprašanj in ju izbrali za tokratni Tehniški faci.

BLAŽ FILIPIČ MERNIK

Na kratko se predstavi.

Sem Blaž Filipič Mernik in obiskujem 7. a razred.

S čim se najraje ukvarjaš v prostem času?

V prostem času najraje izdelujem stvari, se ukvarjam s tehniko.

Od kdaj se ukvarjaš s tehniko? Kdo te je navdušil?

S tehniko se ukvarjam od 2. razreda. Navdušil me je oče.

Iz katerih materialov najraje/najpogosteje izdeluješ izdelke?

Najraje izdelujem iz lesa in kovine. Najpogosteje iz lesa.

Kje si do sedaj sodeloval na področju tehnike? Si se udeležil kakega tekmovanja?

Trenutno sodelujem na tekmovanju Go-car-go, za katerega izdelujemo avto.

Ali se v prihodnosti vidiš v tehniškem poklicu?

Da.

Kako si se počutil, ko med šolanjem na daljavo nisi mogel obiskovati tehnike?

Slabo.

LUKA KRAMBERGER

Na kratko se predstavi.

Sem Luka Kramberger ter obiskujem 7. a.

S čim se najraje ukvarjaš v prostem času?

Najraje se ukvarjam s košarko in tehniko.

Od kdaj se ukvarjaš s tehniko?

Kdo te je navdušil?

S tehniko se ukvarjam od 4. razreda. Navdušil me je moj starejši brat.

Iz katerih materialov najraje/najpogosteje izdeluješ izdelke?

Najraje izdelujem iz kovine, najpogosteje pa iz lesa.

Kje si do sedaj sodeloval na področju tehnike? Si se udeležil kakega tekmovanja?

V preteklih letih še nisem sodeloval na tekmovanjih, sodelujem pa trenutno, in sicer na tekmovanju Go-car-go.

Ali se v prihodnosti vidiš v tehniškem poklicu?

Da.

Kako si se počutil, ko med šolanjem na daljavo nisi mogel obiskovati tehnike?

Slabo, ker mi je tehnika zelo všeč.

Pogovarjala se je: Lea Tjaša Pulko, 9. c

IMELI SMO SLOVENSKI TRADICIONALNI ZAJTRK

S pripravo na zajtrk smo začeli že dan prej. Skupaj z mamo sva pogledali, ali imamo vse sestavine, Tilen je zapisoval, kaj potrebujemo. Nato sem narisala pogrinjke. Domači med nam vedno prinese dedi, ki ima prijatelja čebelarja. Jabolka imamo doma, saj imamo kar velik sadovnjak. Maslo je iz trgovine, saj sem ga enkrat poskusila narediti doma, pa sem samo uničila sestavine. Za mleko smo se odločili, da ga kupimo na mlekوماتu pri bližnji kmetiji. In smo se odpravili...

Na kmetiji Lenart smo naleteli na lastnika Dominika, ki je ravno v tem času dojel krave. Malo nam je razkazal kmetijo in na hitro povedal, kako poteka delo na njihovi kmetiji. Videli smo tri dni stare teličke.

Nato sva se s Tilenom lotila priprave kruha. Odmerila sva sestavine. Mama je bila ob opazovanju najinega dela navdušena. Čisto sama sem zgnetla kruh. Od začetka do konca sva delala sama (tehtanje, gnetenje, vzhajanje, spremljanje ure, v pečico, iz pečice,...). Po dobrih dveh urah sva kruh zadovoljna zvrnila iz posode in ga dala hladit.

Zjutraj sva takoj zavila v kuhinjo. Včeraj sva si že razdelila delo, zato je vsak naredil svoje. Jaz sem narezala kruh, namazala maslo, Tilen pa med. Segrela sva mleko in pripravila mizo.

Ati je bil v nočni izmeni, zato sva ga močno presenetila, ko se je zbudil in mu postregla zajtrk.

Mnenje najine mame je bilo, da je bil poseben dan, saj s svojima otrokoma še nikoli ni imela tradicionalnega slovenskega zajtrka. Ne na ta ne na kateri drugi dan.

Mislim, da bi morali kupovati čim več lokalno in predvsem domače. Mi, pri nas doma, sicer veliko kupujemo pri bližnjih kmetih, a lahko bi še več (sploh mleko, mlečne izdelke, moko, ...).

Tiara Črešnik, 4. b

TURISTIČNA TRŽNICA

Tudi letos se je kljub drugačnim razmeram naša šola udeležila tekmovanja »Turizmu pomaga lastna glava«. Tema je bila »Moj kraj, moj chef«. Tekmovalke smo se sestale in dolgo premišljevale, kaj bi predstavile na naši tržnici in se na koncu odločile, da bomo predstavile lokalno pridelavo ptujske čebule.

Začele smo pripravljati tržnico z imenom »Ptujski LOOK«, ustvarile pa smo tudi maskoto Čebulček in se povezale s Kmetijo Čeh ter bistrojem Lük.

Zaradi koronskih ukrepov tržnice nismo uspele predstaviti v živo, kot običajno, temveč preko videokonference. Tako smo se na predstavitev pridno pripravljale, postavile čudovito tržnico, pekle čebulni kruh in pletle čebulne venčke, ...

Predstavitev preko ZOOM-a je potekala odlično in ocenjevalcem je bila naša tržnica zelo všeč. Ob razglasitvi rezultatov smo se razveselile novice, da smo

prejele zlato priznanje in se že veselimo tekmovanja naslednje šolsko leto.

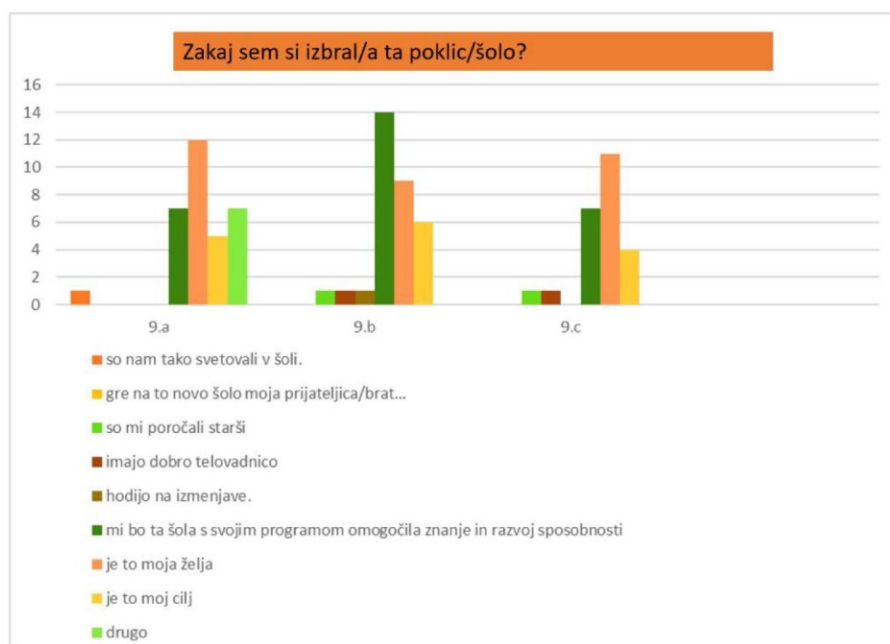

Manca Čeh, 9. a

ŠOLSKA SKUPNOST

Letošnje šolsko leto je precej nenavadno za šolsko skupnost učencev, ampak kljub temu uspešno izpeljujemo debate in razprave na ZOOM-konferencah.

Na začetku leta so me predstavniki oddelčne skupnosti izvolili za predsednico, Manca Čeh pa je postala podpredsednica skupnosti učencev. Letos so potekali tudi občinski, medobčinski in državni otroški parlamenti. Tema letošnjega leta pa je bila *Moja poklicna prihodnost*.

DRUGO:

- Starši ne dovolijo drugim
- Šola mi bo odprla vrata za več poklicev
- Dobra prihodnost
- Denar
- Dekleta/fantje
- Ta šola bo spodbujala mojo kreativnost
- Uspeh
- Lokacija
- Mednarodna matura

Marsikdo še ne ve, kaj bi rad postal po poklicu in tudi to je bila ena od zanimivih tem, o katerih smo debatirali. Razpravljali smo o poklicih in prilagajanju v času korona krize. Menimo, da so poklici prihodnosti povezani predvsem z razvojem tehnologije, z zdravjem in naravo. Dorekli smo tudi, da so v poklicu trenutno najbolj zaželeni lastnosti: fleksibilnost, iznajdljivost, sposobnost razumevanja in komunikacije, strpnost, sposobnost vodenja, odgovornost, sposobnost organiziranja, samozavest.

Zaradi vedno novih sprememb lahko pričakujemo tudi zaenkrat nepričakovane poklice. Ena od glavnih tem pa je bila usklajevanje dela in družine. Ugotovili smo, da sta nam družina in prosti čas pomembnejša od službe, seveda pa je treba najti ravnovesje med finančnim stanjem, družino in

poklicem, ki ga opravljamo. Bilo je zelo poučno, saj sem slišala zelo različna mnenja in poglede na različne poklice v prihodnosti.

V mesecu oktobru je potekal teden otroka, ki se ga vsi zelo veselimo. Številni razredi so si ogledali filme, nekateri skozi igro spoznavali učne snovi, najbolj pa smo se veselili, ko ni bilo domačih nalog.

Do konca šolskega leta pa smo speljali še več zanimivih dogodkov ...

Pia Klasinc, 9. c

NAJ UČITELJICA MESECA

TAMARA SLANA

je postala naj učiteljica meseca v projektu "Učitelj sem! Učiteljica sem!". Projekt poteka pod častnim pokroviteljstvom predsednika Republike Slovenije Boruta Pahorja.

Kaj vam pomeni biti učiteljica?

Biti učiteljica je pravzaprav uresničitev mojih otroških sanj in upov. Je nenehna težnja po izboljšavah in olajšavah pri podajanju učne snovi. Seveda v prid otrokom. Otroci so v veliki meri vizualni tipi, zato je moja učilnica polna barvitih, skrbno narejenih didaktičnih pripomočkov, ki olajšajo vsakodnevni pouk.

Je pa to pravzaprav precejšen zalogaj. Ta poklic pomeni veliko odgovornost. Do otrok, do staršev, do družbe. Učiteljica mora biti srčna, predana, kreativna, organizirana, spretna, prilagodljiva.

Kakšen je vaš način dela in kakšen

odnos imate z učenci?

Moj način dela je predvsem učenje v gibanju. Učenje s pomočjo barv. Premikanje po prostoru. Po učilnici. Učenje s pomočjo playness pedagogike in velik poudarek na diferenciaciji. Zmeraj poskušam najti zlato sredino med strogostjo in ljubeznivostjo, mehkobo. Učence poskušam navaditi, da je šola delo in da samo trdo delo prinaša rezultate.

Za kaj se kot učiteljica najbolj zavzimate?

Pri otrocih želim razviti pozitivno samopodobo, samozaupanje, vztrajnost, smisel za kreativnost, navajanje na samostojnost in kritično razmišljanje. Želim, da imajo ob meni občutek, da mi lahko zaupajo, da se lahko obrnejo name in da sem jim zmeraj v oporo. Vse to pa lahko dosežem samo tako, da jim vlivam moč in da jih spodbujam, da ne obupajo, kadar jim kaj ne uspe v prvo.

Katere svoje dobre prakse bi delili z drugimi? Prosimo, navedite kakšen konkreten primer iz svojega vsakdana.

Krog razrednih zadolžitvev. Na zunanji strani so imena učencev, v krogu, ki se vrti, pa so zapisane zadolžitve v razredu. Ideja je, da krog premikamo za eno polje vsak teden, tako so vsak teden, s svojimi nalogami, zaposleni vsi učenci. Število razrednih nalog je odvisno od števila učencev v razredu.

Kotiček za umiritev. Naloge v kotičku so lahko poljubne. V škatlo položimo različne pripomočke, ki delujejo sprostitveno (liste z mandalami, barvice, žogice, bele liste,...)

Kviz gumbi. Pravzaprav so tole led lučke na dotik. Otroci so to igro tako vzljubili, da so si jo sami zaželeli med odmori. Za tri igralce. Dva igrata, tretji narekuje ali postavlja vprašanja. Za utrjevanje in ponavljanje snovi.

Razredni novičnik. Je delna naveza s krogom zadolžitev (polje tedenski članek). Izhajal je 1x na teden (ob petkih, nič več kot ena A4-stran). V njem so bile zbrane informacije in pomembni dogodki, ki sledijo v prihodnjem tednu (preverjanja, ocenjevanja, predstave, govorilne ure, roditeljski sestanki, športni in ostali dnevi itd). Tedensko je bila objavljena ena fotka razreda ter en intervju, članek, zbrane misli učencev.

Didaktična igra Muhe. Za 3 igralce. Potrebujemo pa plastificirane muhice, dva muholovca in kartice z računi. Piši briši sistem. Zahtevnost igre se lahko prilagodi na različne načine: število muh, težavnost računov, ...

Uredništvo Lokvanja

SLOVO DEVETIH RAZREDOV

V generaciji 2021 smo trije med seboj zelo različni oddelki ...

Zato imamo tudi veliko različnih talentov in dosežkov z različnih področij, vse od glasbe do športa. Šoli so posamezniki prinesli tudi veliko priznanj ...

A kljub vsem razlikam se med seboj dobro razumemo. V devetih letih, ki smo jih preživeli v šoli Ljudski vrt, se je zgodilo veliko zanimiv reči. Naučili smo se, kako vklopiti luči v garderobah. In naučili smo se tudi, da sploh ne potrebujemo žigov na kartončkih za kosilo. Na srečo smo po devetih letih ugotovili, kako popraviti aparat za papirnate brisače.

Zdaj pa čisto resno...

S seboj bomo odnesli veliko znanja za življenje. Imeli smo vsak svoje vzpone in padce.

Še posebej zadnje leto, ki smo ga zaradi korone velik del preživeli kar doma za računalniki. Ampak v vsaki situaciji je potrebno poiskati dobro in pozitivno in tako smo tudi iz tega našega zadnjega leta potegnili največ.

Morda res nismo imeli valet in podobnih stvari, ki so jih imele generacije pred nami, pa vendar bi stvari lahko bile še veliko slabše.

Ponosni smo na vse, še posebej na najučenca naše šole **Tevža Levstika** iz 9. c in **Andraža Rajherja** iz 9. b, ki je postal najšportnik šole in Mestne občine Ptuj.

Vsi skupaj pa bi se radi zahvalili še vsem učiteljem, ki so nas v vseh teh devetih letih učili. Še posebej pa bi se radi zahvalili našim razrednikom, ki so nam bili vedno pripravljeni pomagati, ki so nam stali ob strani ter nas spodbujali. Mlajšim pa na rame nalagamo naše dolžnosti in obveznosti! Vso srečo vam želimo.

Pa na svidenje in veselo učenje še naprej!

Lara Kramar in Pia Klasinc, 9. c

DODATEK MENTORJA ŠOLSKEGA ČASOPISA:

Spoštovane učenke, članice uredniškega odbora, Pia, Lara in Tjaša, zadnji dve leti ste krojile usodo našega šolskega časopisa. In to zelo uspešno! Zahvaljujem se vam za odlično sodelovanje. Na sestanke ste prihajale redno in vedno polne novih idej. Predvsem pa ste vse postorile v zadanih časovnih rokih in v skladu z dogovorom. Na vaši nadaljnji poti vam želim vse dobro, vse vaše vrstice, zapisane v šolskem časopisu Lokvanj, pa ostajajo pomemben del naše šolske zgodovine.

dr. David Bedrač